

'HET IS HIER
BEPAALD
GEEN
DRIEHOOG
ACHTER.'

Robine 'WERK IS DE BESTE REMEDIE TEGEN EEN EMPTY NEST'

*Voor een
'Boeketreeksman'
gaf Robine Lempers
haar droomgezin
op en verhuisde ze
naar een villa in
Aerdenhout. Daar
begon ze ook een
zakelijk avontuur.
'Ik realiseer me nu
pas hoe ingrijpend
een scheiding is.'*

TEKST: BARBELIJN BERTRAM
FOTOGRAFIE: ANOUK DE
KLEERMAEKER

Robine Lempers (53) is een opvallende verschijning. Deze moeder van vier kinderen en modeondernemer groeide op in Voorhout, als oudste meisje, met twee broers en een zus. Vader was huisarts, moeder was thuis voor de vier kinderen. 'We hadden een fijn, hecht gezin; in mijn herinnering scheen de zon altijd en ging ik dansend door het leven. Tot mijn jongere broertje bij een ongeluk om het leven kwam. Een dronken automobilist reed hem van zijn fiets. Dertien jaar was hij nog maar. Onze zorgeloze kindertijd, onze fijne jeugd was in één klap voorbij. Vanaf dat moment werd alles donker, grijs, zwaar, zwart. Alsof er een bom onder het gezin was afgegaan. Het was voor ons allemaal een groot trauma. In de jaren

'Mijn bloedjes
gaan voor alles.'

Kasteelromantiek
in de slaapkamer...

die daarop volgden, werd mijn zusje ziek. Ze kreeg een maagstoornis en belandde in het ziekenhuis met ernstig ondergewicht. Dat duurde wel tien jaar. Na een operatie is het gelukkig helemaal goed gekomen en werd ze weer gezond. Mijn ouders probeerden al die

MOOIE DINGEN IN HET LEVEN

Stijl

'Ik houd van sexy en chic, de stijl Elisabetta Franchi. Mijn kinderen vinden dat vreselijk. "Mam, kleed je nou eens als een normale moeder".'

Kookboek

'Het Kookboek van Ottolenghi. Van zijn haricots verts met peultjes, hazelnoten en sinaasappel krijg ik nooit genoeg.'

Serie

'Tyrant, een politieke thriller, te zien op Netflix. Ik smul bij de outfits van de dames in de serie.'

Geur

'Ambre van Reminiscence en Portrait of a lady van Frederic Malle. Oosterse, luxe geuren.'

Beautygeheim

'Veel lachen!'

Hotel

'Sofitel Legend Santa Clara in Cartagena, een havenstad in het noordwesten van Colombia. Er hangt een spannend, maffia-achtig sfeertje.'

'Zeker eens per week eet ik bij Trivio in Loosdrecht.'

Restaurant

'Zeker eens per week eet ik bij Trivio in Loosdrecht.'

Opvoedmotto

'Geef je kinderen liever een hengel dan de vis. Ofwel: leer je kinderen hun eigen boontjes doppen.'

Altijd in de ijskast

'Cola light.'

Hôtel Costes was hier het uitgangspunt.

jaren krampachtig overeind te blijven. Ik besloot dat ik nooit een druppel zou drinken.'

FLADDEREN

'Op mijn zeventiende wilde ik weg, ik was onrustig, recalcitrant. Ik werd au pair in New York, waar mijn vriendinnetje ook als au pair werkte. Na drie maanden had ik het wel gezien met het neurotische gastgezin waar ik als een soort huisslaafje de benen onder mijn kont vandaan liep. Weer terug in Nederland werd ik stewardess. Mijn vader vond het niet verstandig allemaal. Hij vond dat ik een fatsoenlijke studie moest volgen, zoals iedereen in onze familie deed, en hij hamerde erop dat ik me niet bezig moest houden met onbelangrijke zaken

Een fijn golfkarretje...

'IK HEB MIJN GEZIN VEEL verdriet gedaan'

zoals uiterlijkheden, want daar had je na je veertigste werkelijk niets aan. Besteed nou aandacht aan je hersenen, riep hij. Ik nam het voor kennisgeving aan, ik wilde fladderen in plaats van studeren. Of actrice worden. Na vijf jaar stopte ik met vliegen en belandde ik in de mode, als vertegenwoordigster. Door die ervaring kon ik na een paar jaar mijn eigen label introduceren. Ik begon met leren kleding, daarna kwam er Heroines, een fashionable sportmerk bij, dat ik samen met mijn beste vriendin en soulmate Marie Louise opzette. Ik werkte hard, de zaken gingen goed, en in een jaar tijd lag mijn label in meer dan vijftig winkels. Op mijn eenendertigste trouwde ik en hetzelfde jaar werd ik moeder. Ik hoopte altijd op een gezin met vier kinderen, net zoals wij vroeger ooit thuis hadden.'

ROMANCE

'Acht jaar geleden ben ik gescheiden van de vader van mijn kinderen; na vijftien jaar huwelijk waren we uit elkaar gegroeid. Vond ik. Mijn jongste zoon was toen vijf jaar oud. Ik was tot over mijn oren verliefd geworden op iemand anders. Er was geen houden aan met deze man, die ik op een feestje tegen het lijf was gelopen. Ik werd verliefd, maar ik mocht het niet zijn. Waarom ik voor hem viel? Hij was markant, groot, gespierd en superknap en hij behandelde me als een meisje. Iemand uit een Boektreeksroman. Ik werd volledig ingepalmd, hij zei dingen als: "Stop met werken, je hoeft niet bang te zijn, ik zorg voor je."

Het liefst zou ze golven op palen van hakken.

Ik smolt. En hij hield zich aan zijn woord. Ik realiseer me nu pas hoe ontzettend ingewikkeld een scheiding is, dat de kinderen er zelfs jaren later nog de dupe van zijn. Als ik terugkijk, denk ik niet: wat was ik verliefd. Ik denk vooral: wat heb ik anderen een hoop pijn bezorgd. Ik heb mijn gezin veel verdriet gedaan en daardoor mezelf ook, maar dat inzicht kwam pas later. Na al die jaren is die scheiding nog altijd een heikel punt.'

Mooie herinneringen in zwart-wit.

Overal in huis takken en bloemen.

'Heel kitsch eigenlijk, maar zo knap gedaan,' aldus Robine.

BAROK PALEIS

'Mijn nieuwe vriend, zelf een gescheiden vader van twee kinderen, vond de inbreng van vier kinderen wat overweldigend, daarom besloten we om niet samen te gaan wonen. Ik ging op zoek naar een huis in Aerdenhout, zodat de kinderen in hun eigen omgeving konden blijven. Hij kocht dit huis voor ons, vlak bij de woning van mijn ex, zodat ik de kinderen niet uit hun omgeving hoefde te halen.'

Robine kijkt om zich heen en vervolgt, zich bijna verontschuldigend: 'Ja, het is hier niet bepaald driehoog achter, hè? Het is een voorrecht om hier te wonen, maar het voelt ook dubbel: zoveel weelde is mooi, maar ik vind het ook moeilijk, het doet me nog steeds verdriet dat ik dit de kinderen heb aangedaan.'

Ze richtte de vrijstaande villa uit 1913 samen met haar vriend - eigenaar van een van de bekendste Nederlandse textielconcerns - in. Het resultaat: een boudoirachtige, barok ingerichte residentie. Een flamboyant paleis. Alle vertrekken hebben een andere kleur, zijn ingericht met meubels uit diverse werelddelen en stijlperiodes.

'Met de inrichting hadden we Hôtel Costes in ons achterhoofd,' vertelt ze, 'het hotel dat al jaren een van de hipste, meest spraakmakende horecagelegenheden van Parijs is.' Een van de vertrekken heeft paarse muren en een zwarte vloer, een andere kamer heeft goudkleurig behang en donkerrode zijden gordijnen. In de badkamer staat een fauteuil en hangt een oud kroonluchter, in de slaapkamer brandt de open haard. Overal is het werk van het Belgische decoratieschildersduo Serge & Jo te bewonderen. Dit tweetal weet met hun schildertechnieken van alles in verf na te bootsen: marmer, doorkijkjes, stillevens, pilaren, zuilen. Robine, terwijl ze het 'marmer' in de wc en in de hal laat zien: 'Heel kitsch eigenlijk, maar het is zo knap gedaan.'

LEEFSTIJL

Haar drie oudste kinderen zijn het huis uit en studeren. 'De afgelopen jaren vertrok er elk jaar eentje. Ik vind het vreselijk, ik miste ze als ze bij mijn ex waren, nu mis ik ze helemaal. Hard werken is de beste remedie tegen het empty nest. Dus heb ik mijn oude vak weer opgepakt.' Robine introduceerde onlangs PAR69, een label voor fashionable golfkleding - par is het aantal slagen waarin een gemiddelde professionele golfer een hole zou moeten kunnen spelen en het cijfer 69 klinkt sexy; haar golfkleding is ook een tikkeltje uitdagend. 'Sportkleding moet lekker zitten, even belangrijk is dat je er goed uitziet op de baan. Mooie golfkleding bestond helemaal niet. PAR69 is fashionable én golf-proof, het is kleding waarmee je op de golfbaan leuk voor de dag komt, maar je kunt het ook dragen als je niet gaat sporten. Alles is gemaakt van Italiaanse stoffen. Het kreukt niet en het is supersterk materiaal dat seizoenen meegaat.' De eerste collectie van PAR69 is deze zomer te koop, in winkels en golfclubs.

Dan, als het passeren van de vijftig ter sprake komt: 'Veertig worden, dát leek me altijd een drama. Toen werd dat: vijftig worden en nu vind ik zestig een ding. Maar

Romantisch stillevens...

VISAGIE: RONALD HUISINGA

'Par69 is ontstaan uit passie voor fashion en golf.'

het stomme is: het valt allemaal mee. Volgens mij ben ik nog niet aan het aftakelen. Ik onderhoud mijn gezondheid goed. Ik sport veel: bootcamp, hardlopen en golf, net als mijn moeder. Ze is 79 en nog steeds sportief, ze speelt nog drie keer per week golf, met een lage handicap. Ik eet gezond, ik drink geen alcohol, ik ga op tijd naar bed. Ik ben nu 53, een leeftijd waarvan ik vroeger dacht: dan is het leven echt afgelopen. Carpe diem en hang je eigen slingers op, is mijn motto.' □

'NU VIND IK ZESTIG WORDEN wel een ding'